

Ordenanza fiscal n.º 2, reguladora do imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

Artigo 1. Natureza e fundamento

O imposto sobre vehículos de tracción mecánica é un tributo municipal, directo e obrigatorio regulado nos artigos 92 a 99 do RDL 2/2004, do 5 de marzo, que aproba o Texto refundido da Lei reguladora das facendas locais.

Artigo 2. Feito imponible

1. Constitúe o feito imponible deste imposto a titularidade de vehículos de tracción mecánica, aptos para circular polas vías públicas, calquera que sexa a súa clase e categoría.

2. Considérase vehículo apto para a súa circulación o que estivese matriculado nos rexistros públicos correspondentes e mentres non tivese causado baixa neles. Para os efectos deste imposto tamén se considerarán aptos os vehículos provistos de permisos temporais e matrícula turística.

3. Non están suxeitos a este imposto:

a) Os vehículos que, tendo sido dados de baixa nos rexistros por antigüidade do seu modelo, poidan ser autorizados para circular excepcionalmente con ocasión de exhibicións, certames ou carreiras limitadas aos desa natureza.

b) Os remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica nos que a carga útil non sexa superior a 750 kg.

Artigo 3.- Suxeito pasivo

1. Son suxeitos pasivos deste imposto as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei

58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria a nome de quen figure o vehículo no permiso de circulación.

2. Excepcionalmente terá a condición de suxeito pasivo do imposto quen figure no rexistro da Dirección Xeral de Tráfico como posuidor, como consecuencia de comunicación de transferencia do vehículo realizada polo transmitente e aínda que non estivesen cubertos todos os trámites a cargo do adquirente.

Artigo 4.- Exencións e bonificacións

1. Estarán exentos do imposto:

1.1.- Os vehículos oficiais do Estado, comunidades autónomas e entidades locais adscritos á defensa nacional ou á seguridade cidadá. 1.2.- Os vehículos de representacións diplomáticas, oficinas consulares, axentes diplomáticos e funcionarios consulares de carreira acreditados en España que sexan súbditos dos respectivos países, externamente identificados e a condición de reciprocidade na súa extensión e grao.

Así mesmo, os vehículos dos organismos internacionais con sede ou oficina en España e os dos seus funcionarios ou membros con estatuto diplomático.

1.3.- Os vehículos respecto dos que así se derive do disposto en tratados ou convenios internacionais.

1.4.- As ambulancias e demais vehículos directamente destinados á asistencia sanitaria ou ao traslado de feridos ou doentes.

1.5.- Os vehículos para persoas de mobilidade reducida, entendendo por tales os vehículos cunha tara non superior a 350 kg, e que, pola súa construción, non poidan alcanzar en chan unha velocidade superior a 45 km/h, proxectado e construído especialmente (e non simplemente adaptado) para o uso de persoas con algunha disfunción ou incapacidade física. En canto ao resto das súas características técnicas, equipararanse aos ciclomotores de tres rodas.

Así mesmo, están exentos os vehículos matriculados a nome de minusválidos para o seu uso exclusivo, aplicándose a exención, en tanto se manteñan as ditas circunstancias, tanto aos vehículos conducidos por persoas con discapacidade como aos destinados ao seu transporte. Presúmese que o vehículo é conducido por persoa con discapacidade cando esta última conste como condutor/a habitual e único na póliza do seguro do vehículo. As exencións previstas nos dous parágrafos anteriores non resultarán aplicables aos suxeitos pasivos beneficiarios destas por máis dun vehículo simultaneamente.

Para os efectos do disposto neste epígrafe, terán a consideración de persoas con minusvalía quen teñan esta condición legal en grao igual ou superior ao 33%.

1.6.- Os autobuses, microbuses e demais vehículos destinados ou adscritos ao transporte público urbano, sempre que teñan unha capacidade que exceda de nove prazas, incluída a do condutor.

1.7.- Os tractores, remolques, semirremolques e maquinaria provistos da Cartilla de Inspección Agrícola.

2. Gozarán dunha bonificación do 100 por 100 de cota do imposto:

2.1.- Os vehículos da clase turismo con antigüidade mínima de 25 anos contados a partir da data de fabricación. Se esta non se coñecera, tomarase como tal á da súa primeira matriculación ou, no seu defecto, a data en que o correspondente tipo ou variante deixara de fabricarse. A concesión da bonificación realizarase de oficio a Administración cando esta coñeza a antigüidade dos vehículos segundo a información dispoñible. En caso contrario, a bonificación deberase solicitar expresamente.

Nos casos en que a documentación oficial do vehículo ofrezca dúbidas sobre a data de primeira matriculación e/ou fabricación, a data de fabricación deberá acreditarse con certificado expedido pola firma fabricante.

2.2.- Os vehículos catalogados como “históricos” polo organismo competente.

Artigo 5.- Procedemento de concesión de beneficios fiscais

De entre os beneficios fiscais establecidos no artigo 4 da presente ordenanza, aplicaranse de oficio os indicados nos apartados 1.1, 1.4, 1.6 e 2.2. O beneficio regulado no apartado 2.1 aplicarase de oficio cando non sexa preciso presentar documentación ningunha e será rogado en caso contrario. Os restantes teñen carácter rogado.

Os beneficios establecidos en lexislación sectorial terán carácter rogado.

Os beneficios de carácter rogado producirán efectos para o exercicio seguinte a aquel no que se presente a solicitude agás as presentadas no mes de xaneiro. Neste último caso a concesión producirá efectos no mesmo exercicio.

a) Para o suposto 1.5, os suxeitos pasivos deberán solicitar do concello a exención ou bonificación correspondente indicando as características do vehículo, matrícula, causa do beneficio e achegar o certificado de minusvalía emitido polo órgano competente xunto coa copia da póliza do seguro do vehículo onde constará aquel como condutor exclusivo. Para o caso de vehículos destinados a transporte de persoas con discapacidade, o suxeito pasivo do imposto deberá achegar certificado de minusvalía emitido polo órgano competente e xustificar o destino do vehículo coa ficha técnica deste, onde figurará a adaptación daquel para o transporte de persoas con discapacidade.

Artigo 6.- Cota

1. O imposto esixirase consonte ao seguinte cadro de tarifas, de conformidade co disposto no artigo 95 do Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o Texto refundido da Lei reguladora das facendas locais.

A) Turismos:

De menos de 8 hp: 14,42 euros.

De 8 a 12 hp: 38,95 euros.

De 12 a 16 hp: 82,22 euros.

De 16 a 19,99 hp: 102,41 euros.

De máis de 20 hp: 112,00 euros.

B) Autobuses:

De menos de 21 prazas: 95,20 euros.

De 21 a 50 prazas: 135,59 euros.

De máis de 50 prazas: 169,49 euros.

C) Camións:

De menos de 1.000 kg de carga útil: 48,32 euros.

De 1.000 a 2.999 kg de carga útil: 95,20 euros.

De máis de 2.999 ata 9.999 kg de carga útil: 135,59 euros.

De máis de 9.999 kg de carga útil: 169,49 euros.

D) Tractores:

De menos de 16 hp: 20,19 euros.

De 16 a 25 hp: 31,73 euros.

De máis de 25 hp: 95,20 euros.

E) Remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica

De menos de 1.000 kg de carga útil: 20,19 euros.

De 1.000 a 2.999 kg de carga útil: 31,73 euros.

De máis de 2.999 kg de carga útil: 95,20 euros.

F) Ouros vehículos:

Ciclomotores: 5,05 euros.

Motocicletas ata 125 c.c.: 5,05 euros.

Motocicletas de 126 c.c. ata 250 c.c.: 8,65 euros.

Motocicletas de 251 c.c. ata 500 c.c.: 17,31 euros.

Motocicletas de 501 c.c. ata 1.000 c.c.: 34,62 euros.

Motocicletas de máis de 1.000 c.c.: 69,24 euros.

Artigo 7.- Período impositivo e devindicación

1. O período impositivo coincide co ano natural, agás no caso de primeira adquisición do vehículo, en que comezará o 1º día do trimestre natural en que se produce a dita adquisición.

2. O imposto devindicarase o 1º de xaneiro de cada ano, agás que se trate de primeira adquisición, en que se devindicará o día de alta na Xefatura Provincial de Tráfico.

3. A cota do imposto é irredutible, agás no caso de primeira adquisición, baixa definitiva ou baixa temporal por subtracción ou roubo do vehículo en que se rateará por trimestres naturais.

4. As alteracións no imposto consecuencia de transferencia ou cambio de domicilio producirán efectos para o exercicio seguinte a aquel en que se produza a alteración no rexistro de Dirección Xeral de Tráfico.

Artigo 8.- Xestión

1. A xestión, liquidación, inspección e recadación deste imposto corresponde ao Concello de Ribadavia, sempre que o domicilio que conste no permiso de circulación do vehículo pertenza ao termo municipal.

2. Cando se trate de vehículos xa matriculados ou declarados aptos para a circulación en exercicios anteriores, o imposto xestionarase mediante o sistema de padrón anual que se notificará de modo colectivo mediante publicación de anuncio no Boletín Oficial da Provincia, de conformidade co artigo 102.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

3. Cando se trate de vehículos de alta por primeira vez por seren de nova matriculación, o imposto ingresarase polo sistema de autoliquidación. Esta formularase en impreso regulamentario, que facilita o Rexistro Xeral, con carácter previo á inscrición do vehículo no Rexistro da Xefatura Provincial de Tráfico.

4. Os titulares dos vehículos, cando comuniquen á Xefatura Provincial de Tráfico a reforma destes, sempre que altere a súa clasificación para os efectos deste imposto, así como tamén nos casos de transferencia, cambio de domicilio que conste no permiso de circulación do vehículo, ou de baixa dos ditos vehículos, deberán acreditar previamente ante a referida Xefatura Provincial o pagamento do último recibo presentado ao cobro do imposto sen prexuízo de que sexa esixible o pagamento de todas as débedas polo dito concepto devindicadas liquidadas, presentadas ao cobro e non prescritas.

Para estes efectos, entenderase que os recibos do exercicio corrente están ao cobro dende o 1 de xaneiro. Se a data en que o interesado debe formular a correspondente alteración é anterior ao período de cobranza do imposto, aquel realizará o ingreso correspondente ao exercicio.

Artigo 9. Fraccionamento da débeda

Establécese o fraccionamento do pago das débedas tributarias de vencemento periódico e notificación colectiva deste imposto e dous prazos, sen esixencia de xuros de demora, nos casos en que o pago se realice mediante domiciliación bancaria. O fraccionamento da débeda será sempre de carácter rogado.

O cobro do primeiro dos prazos realizarase na metade do período voluntario de cobranza e será por importe do 50% da débeda tributaria. O cobro do 50% restante realizarase tres meses despois do último día do período voluntario de cobranza.

De non realizarse o pago do primeiro dos prazos por causas non imputables á Administración, anularanse automaticamente o segundo prazo de ingreso e procederase ao cobro da totalidade da débeda en vía executiva, xunto coas recargas e xuros de demora que, se é o caso, correspondan. No caso de que a falta de pago por causas non imputables á Administración se refira ao segundo prazo, esixirase a parte da débeda correspondente

a este segundo prazo en vía executiva xunto coas recargas e xuros de demora correspondentes.

Artigo 10. Infraccións e sancións

En todo o relativo a infraccións tributarias e ás súas cualificacións, así como ás sancións que correspondan, ateranse ao disposto na Lei xeral tributaria, e restante normativa de aplicación. Disposicións finais

1ª. No non previsto nesta ordenanza será de aplicación o establecido na Lei 58/2003 xeral tributaria e restante normativa de aplicación.

2ª. A presente ordenanza entrará en vigor ao día seguinte da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia e comezará a aplicarse o día 1 de xaneiro do ano 2017, permanecendo en vigor en tanto non se acorde a súa modificación ou derogación expresas.

Ribadavia, 21 de setembro de 2016. O alcalde.

Asdo.: José Ignacio Gómez Pérez.